Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Syvende Afdeling)

30. september 2016 [1]

»Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 102 TEUF — havnemyndigheden i Splits fastsættelse af takster for havnetjenester vedrørende indenrigstrafik til maksimale niveauer — afvisning af en klage — en konkurrencemyndighed i en medlemsstats behandling af sagen — manglende EU-interesse«

I sag T-70/15,

Trajektna luka Split d.d., Split (Kroatien), ved advokaterne M. Bauer, H.-J. Freund og S. Hankiewicz,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved C. Giolito, C. Urraca Caviedes og I. Zaloguin, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående et søgsmål på grundlag af artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 9236 final af 28. november 2014 om afvisning af en klage indgivet af sagsøgeren vedrørende tilsidesættelser af artikel 102 TEUF, som havnemyndigheden i Split angiveligt har begået, eller af artikel 102 TEUF og 106 TEUF begået af Republikken Kroatien eller havnemyndigheden i Split (sag AT.40199 – Port of Split),

har

RETTEN (Syvende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. van der Woude, og dommerne I. Ulloa Rubio (refererende dommer) og A. Marcoulli,

justitssekretær: E. Coulon,

afsagt følgende

1 — Processprog: engelsk.

Dom [2]

Tvistens baggrund *[udelades]*

Retsforhandlinger og parternes påstande *[udelades]*

Retlige bemærkninger

Rettens kompetence [udelades]

Realiteten [udelades]

Første søgsmålsgrund om sandsynligheden for at kunne godtgøre forekomsten af en overtrædelse *[udelades]*

26 For det andet, selv om sagsøgeren har gjort gældende, at det ikke er tilladt for Kommissionen med henblik på at afvise, at der foreligger EU-interesse, at gøre gældende, at den nationale konkurrencemyndighed allerede havde behandlet sagen, alt i mens det i øvrigt anerkendes, at artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 1/2003 ikke fandt anvendelse i den foreliggende sag, bemærkes, at denne bestemmelse i lighed med forordningens øvrige bestemmelser omhandler de situationer, der gennemfører artikel 101 TEUF og 102 TEUF (dom af 21.1.2015, easyJet Airline mod Kommissionen, T-355/13, EU:T:2015:36, præmis 43).

27 Kommissionen kan følgelig kun afvise en klage på grundlag af bestemmelserne i artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 1/2003, når denne klage har været genstand for en undersøgelse på grundlag af reglerne i EU-konkurrenceretten (dom af 21.1.2015, easyJet Airline mod Kommissionen, T-355/13, EU:T:2015:36, præmis 44).

28 Mens parterne i den foreliggende sag er enige om, at den nationale konkurrencemyndighed kun baserede sig på national kroatisk ret, skal det imidlertid bemærkes, at Kommissionen i den anfægtede afgørelses punkt 14 og 15 begrænsede sig til at bekræfte det argument, som sagsøgeren havde fremført i sin skrivelse af 19. august 2014, hvorefter bestemmelserne i artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 1/2003 ikke kunne anvendes, for så vidt som den nationale konkurrencemyndighed i sin afgørelse kun havde udtalt sig om national ret.

29 Det var således med rette, at Kommissionen i den anfægtede afgørelses punkt 15 og 18 fandt, at artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 1/2003 ikke fandt anvendelse i den foreliggende sag. *[udelades]*

33 Hvad for det tredje angår sagsøgerens argument om, at den nationale konkurrencemyndighed ikke anvendte EU-retten og ikke foretog en relevant bedømmelse af situationen, bemærkes for det første, at som anført i præmis 30 ovenfor har sagsøgeren ikke bestridt, at bestemmelserne i national ret, som sagsøgeren selv har baseret sin klage på, svarer til artikel 101 TEUF og 102 TEUF. Det må følgelig fastslås, at den nationale konkurrencemyndigheds konklusioner havde været de samme, hvis den havde foretaget sin analyse ud fra disse artikler.

2 — Der gengives kun de præmisser i nærværende dom, som Retten finder det relevant at offentliggøre.

34 For det andet kan Kommissionen ikke af erhvervsdrivende, der angiveligt er ofre for en overtrædelse, anses for et appelorgan, der kan annullere beslutninger fra en national konkurrencemyndighed, hvorved de ikke gives medhold i deres klage. En prøvelse af beslutninger fra nationale konkurrencemyndigheder i medlemsstaterne tilkommer kun de nationale domstole, som spiller en afgørende rolle ved anvendelsen af EU's konkurrenceregler (jf. i denne retning dom af 21.1.2015, easyJet Airline mod Kommissionen, T-355/13, EU:T:2015:36, præmis 20).

[udelades]

Anden søgsmålsgrund om, at de nationale domstole og myndigheder synes bedst egnede til at behandle de rejste spørgsmål *[udelades]*

52 Sagsøgeren har for det tredje anført, at eftersom Kommissionen endnu ikke har nogen erfaring med hensyn til de kroatiske nationale domstoles mulighed for at behandle en sådan sag, idet Republikken Kroatien er et relativt nyt medlem af EU, havde den pligt til at undersøge denne nærmere, så meget desto mere, når henses til, at ingen national domstol endnu har anvendt EU-konkurrenceretten.

53 Det skal fremhæves, at Republikken Kroatien først kunne tiltræde EU efter at have opfyldt de politiske og økonomiske kriterier og de forpligtelser, som påhviler kandidatlandene til medlemskab således som fastsat af Det Europæiske Råd i København (Danmark) den 21. og den 22. juni 1993. Disse kriterier kræver, at kandidatlandet bl.a. er i stand til at påtage sig forpligtelserne ved et medlemskab og herunder navnlig er i stand til effektivt at gennemføre de regler, normer og politikker, der udgør EU-regelværket.

54 De kroatiske domstoles mulighed for at anvende EU-retten kan derfor i princippet ikke betvivles.

55 Det må i den foreliggende sag fastslås, at sagsøgeren ikke har fremlagt noget præcist bevis, der kan godtgøre, at de kroatiske domstole ikke er i stand til at bedømme den pågældende situation. *[udelades]*

Tredje søgsmålsgrund om indvirkningen på det indre markeds funktion *[udelades]*

Den omstændighed, at andre klager vedrørende den samme sag er blevet indbragt for Kommissionen *[udelades]*

Sagens omkostninger *[udelades]*

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Syvende Afdeling):

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Trajektna luka Split d.d. betaler sagens omkostninger.

Van der Woude Ulloa Rubio Marcoulli

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 30. september 2016.

Underskrifter